

Сведения, получени от ЗДРАВКА СПАСОВА АНГЕЛОВА - учителка
по биология в гимназията в гр. Ст. Димитров

Родена съм в град Дупница в 1924г. Тук завърших гимназия, а университет в София. Учителствувам непрекъснато в родния си град.

Харизанови продадоха къщата си към 1942г.

"Полицейска" сега е улица "Хр. Ботев".

Като евакуирани Геневи живяха на същата улица у Нада Малинова. Леля Веса беше против брака на Мишо с Нели, но държеше на авторитета на семейството и след като се ожениха ги разведе из всички роднини. Дойдоха и у нас.

Виждах Димов след като се разведе на ул. "Тракия". Там той беше почнал да пише "Тютюн". Питала съм го кои са прототиповете на неговите герои - не искаше да каже. "Имал съм предвид изобщо образа на тютюневия търговец" - казваше той.

Бях преподавателка в учителския институт и често водех в началото на работата си в този институт студенти в София. Веднаж устрои среща на студенти с него. Тогава той работеше над сценария на филма "Тютюн". Осрещна ни в кабинета си във ветеринарно-медицинския факултет. Това трябва да беше около 1962г. Първият му сценарий го бяха върнали. Димов беше разтревожен поради това. Тогава каза, че със сценария на "Тютюн" му създават много трудности. Срещата беше много мила.

Димов си спомням от времето, когато бях на 4-5 години, а той беше студент. За мене тогава Мишо беше интересен с очилата си, а леля Веса с шапката и воала си.

Р. Ганев беше близък с баща ми. ~~Вживях~~ Двамата си споделяха много неща. Спал е у нас.

В сп. "Български тютюн" /1942-44г./ е поместена карикатура на Р. Ганев. Вероятно е от Вожинов.

Р. Ганев беше висок, слаб, елегантен.

~~Веса живеше вкъщи.~~

Преди 4-5 години в Благоевград беше уредена ^{битова} изложба. Там беше показан един предмет, нещо като малка покривка, под който пишеше, че е изработен от Веса Ганева и подарен на Яне Сандански.

Веса пишеше поезия. Като студентка първа година ходих у тях. Тогава тя ми обещаваше, че ще ми прочете нещо свое, но така си остана